

BINNENSUIS
Jehudi van Dijk

Op het toneel staat een vrouw. Ze draagt gewone kleren en ze heeft een horloge om. Ook staat er een stoel en een prullenbak en ligt er een pluisje op de grond.

Ik denk altijd dat alle mensen op vouwfietsen mijn vrienden zijn.
Ik ken veel mensen die vouwfietsen hebben.
Ik vind mensen met vouwfietsen sympathiek. Ze hebben iets flexibels.
Altijd als ik iemand op een vouwfiets zie wil ik m'n hand opsteken en "hallo" zeggen.
Wat een rare gedachte.
Is het een rare gedachte?
Ik denk het wel.
Dus kan het niet raar zijn. Denk ik.
Denk ik
Denk ik
Denk ik
Denk ik
Denk ik
Denk ik
Denk ik
Denk ik
Denk ik
Denk ik
Denk ik
Denk ik
STOP.
Ik heb het koud.
Zou ik ziek worden?
Het is hier niet koud.
De verwarming staat aan.
Toch?
Ja. De verwarming staat aan.
Dat hoef ik niet te controleren.
Want dat weet ik zeker.
Ik hoef dat niet te checken.
Toch?
Nee.
Ik hoef dat niet te checken.
Hoeft niet.
Hoeft echt niet.
Ik weet de laatste keer nog dat ik de verwarming open heb gedraait.
Dat was laatst, toen ik het ook zo koud had.
Toen ik hem eerder had dichtgedraaid omdat ik het zo warm had.
Ik weet hoe de knop voelt.
De knop heeft ribbeltjes.
En erop staan streepjes.
En bij vijf streepjes staat ie op z'n hoogst.
De knop is van hard plastic dat een beetje zeer doet aan je handen.
Dat komt door die ribbeltjes.
En doordat ie zo zwaar gaat.
Je moet er een beetje in knijpen.
Ik heb hem naar rechts gedraait.
Naar rechts, toch.
Naar links is gek.
Da's heel gek.
Naar links. Naar links. Naar links. Naar links. Naar links.
Daar ligt iets.
Op de grond.
Ik moet het oprapen.
Het moet weg.

Ze raapt het pluisje op en gooit het in een prullenbak.

Zo.
Opgeraapt.
Opgeruimd staat netjes.
Hehe.
Klaar.

Klaar.

Klaar.
Netjes op tijd.
Toch?
Hoe laat zou het eigenlijk zijn.

Ze kijkt niet op haar horloge.

Irritant is dat.
Ik hoef dat helemaal niet te denken.
Ik kan gewoon mijn arm optillen en op m'n horloge kijken.
Ik doe alles bewust.
Ik ben een Pietje Precies.
Dan maar een Pietje Precies.
Ik vind het niet erg om een Pietje Precies te zijn.
Ik heb daar vrede mee.
Ik voel me goed.
Lieve ik.

Ze kijkt op haar horloge.

Het is nog zo vroeg.
En ik heb alles al gedaan.
Nu al.
Ik leg hem terug.
Ja.
Is dat gek?
Ja dat is gek.
Maar ik doe het toch.

Ze haalt het pluisje uit prullenbak en legt het terug waar het lag.

Fijn.
Voor straks.
Voor later.
Ik moet het niet vergeten.
Niet vergeten waar die ligt.
Straks vergeet ik waar die ligt en ga ik er bovenop staan.
Per ongeluk.
Als ik een keer niet nadenk.
Dat zou goed zijn.
Als ik een keer niet nadenk.
Ik denk altijd na.
Dus ga ik ook niet op dat pluisje staan.
Dat is dan wel weer goed.
Denk ik.
Maar stel nou dat ik erop ga staan als ik wel nadenk.
Wel nadenk, maar niet over dat pluisje.
Dan is ie weg.
En dan moet ik hem gaan zoeken.
Want hij is nog wel ergens.
Dan is ie weg. Maar dan is er nog wel.

Eng.
Doodeng.
Dan is het goed mis.
Niet doen.
Niet doen.
Niet doen.
Niet doen.
Niet doen.
Niet doen.
Niet doen.
Niet doen.
Niet doen.
STOP!
Het is niet eng.
Het is niet eng.
Het is niet eng.

Loopt naar het pluisje toe en gaat er bovenop staan.

Zo.
Ik ben heel bewust op dat pluisje gaan staan.
Heel bedachtzaam.
Ik heb er over nagedacht en ik sta er op.
Is dat eng?
Nee. Dat is niet eng.
Gelukkig.
Maar nu lopen.
Zonder om te kijken.
Niet omkijken.
Niet kijken of ie er nog ligt.
Maar ik ga toch kijken.
Dat weet ik nu al.
En dat is heel ongezond.
Dat weet ik ook wel.
Dat ik me drukmaak om niks.
Ik mag niet omkijken.
Ik weet het al.

Vrouw begint heel hard te rennen.

Nu weet ik het niet meer.
Nu weet ik niet meer waar die ligt.
Hij is weg.
Ik ben hem vergeten.
Hij is er wel. Maar hij is er niet.
Ik wil niet dat ie er is.
Dus is ie er niet.
Dat is dat.
Klaar. Voor nu.

Ik ben moe.

Ze valt in slaap op de bank. De telefoon gaat. Ze staat op en gaat stofzuigen.

Ik kan de telefoon niet horen want ik ben aan het stofzuigen.
Ik kan de telefoon niet horen want ik ben aan het stofzuigen.
Zo gaat dat.
Da's heel normaal.
Dat je de telefoon niet hoort als je aan het stofzuigen bent.
En je moet stofzuigen
Want dat hoort er bij.

Dat ze niet kunnen zeggen dat ik niet netjes ben.
Ik ben heel netjes.
Dat ze niet kunnen zeggen dat ik een slons ben.
Ik ben geen slons.
Mensen oordelen zo snel.
Voor dat je het weet ben je een slons.
Of een slet.
Of een sloerie.
Als je panty even niet goed zit.
Zit m'n panty goed.
M'n panty zit goed.
Ze kijken ook naar binnen.
Altijd.
Eigenlijk ben je nergens veilig voor ze.
Nergens.
Er is altijd wel iemand die kijkt.
Ook als de gordijnen dicht zitten.
Dan kijken ze nog.
Altijd.
Daar moet je je tegen wapenen.
In je hoofd.
Dat je je weer veilig voelt.
Veilig in je hoofd.
Veilig in mijn hoofd.
Waar niemand je ziet.
Niemand je hoort.
Veilig.

Ik kruip er nu in.
In m'n hoofd.
Heerlijk.
Gelukt.
Ik ben veilig.
Het is hier stil.
Zacht.
Als een dekbed.
Net als vroeger.
Slaap kindje slaap
Daar buiten loopt een schaap.
Slaap kindje slaap.
Daar buiten loopt een schaap.
Slaap kindje slaap.
Daar buiten loopt een schaap.
Drie keer gezegd.
Nu drie keer aaien.
Maak je geen zorgen.
Maak je geen zorgen.
Maak je geen zorgen.
Ze kunnen hier niet komen.
Hier ben je veilig.
Mijn hart klopt.
Da's genoeg.
Ik hoor m'n bloed stromen.
Langs m'n oren.
Naar m'n hersenen.
Naar m'n tenen.
Van m'n hersenen naar m'n tenen.
En dan weer terug.
Via m'n kut.
Nee, da's vies.

Dat mag je niet zeggen.
Geen vieze woorden zeggen.
Het spijt me.
Het spijt me.
Vieze hersenen.
Ik heb vieze hersenen.
Ze denken vieze dingen.
Het spijt me.
Het sippelt er gewoon in. Al die viezigheid.
Slaap kindje slaap
Daar buiten loopt een schaap.
Slaap kindje slaap
Daar buiten loopt een schaap.
Slaap kindje slaap.
Daar buiten loopt een schaap.
Kut.
Mislukt.
Nog steeds vies in m'n hoofd.
Het moet mij niks kunnen schelen.
Nee.
Dat moet me niks kunnen schelen.
Het kan me niks schelen.
Ik zie er prachtig uit.
Ik ben mooi.
Niemand kan het zien.
Dat mijn hoofd vol met viezigheid zit.
Nee.
Niemand kan dat zien.
En trouwens.
Ik heb het er niet ingestopt.
Dat hebben zij gedaan.
Maar ik ben niet bang voor ze.
Ik trek m'n jas aan en ik ga naar buiten.
Ik ga er middenin lopen.
Ik meng me er gewoon tussen.

Trekt haar jas aan.

Rug recht.
Kin omhoog.
En normaal lopen.
Heel normaal lopen.
En ze gewoon aankijken.
"Dag meneer."
"Dag mevrouw."
"Dag jongen."
"Dag meisjes."
Een praatje maken.
Over het weer.
Heb ik een rare stem?

Ze praat.

"Dag meneer."
"Dag mevrouw."
"Dag jongen."
"Dag meisjes."

Nee. Ik heb geen rare stem.
Gelukkig.

Hoe laat is het?
Arm optillen en op m'n horloge kijken.
Heel normaal.
Zonder na te denken.

Ik kan nog boodschappen doen.
Soep kopen.
Tien blikken.
En ovenbrood.
Nu kan het.
Nu voel ik me goed.
Dan heb ik weer voor heel lang genoeg.
Dan heb ik weer tijd voor andere dingen.
Tijd voor mezelf.
Voor leuke dingen.

Wie zou er eigenlijk gebeld hebben?
Wie belt mij.
Niemand belt mij.
Nooit.
Dus wie zou me gebeld hebben.
Ben ik iets vergeten?
Dat ze me daarom bellen.
Het is hier toch netjes? Toch.
Ik ben toch niks vergeten.
Ik ben wel iets vergeten.
Anders zouden ze me niet bellen.

Dat pluisje.
Ik ben dat pluisje vergeten.
Dat pluisje.
Nu weet ik niet meer waar die ligt.
Hij is weg.
Ik ben hem vergeten.
Maar hij is er wel.
Hij is er wel.
Ik heb het warm.
Benauwd.

Niet doen.
Niet doen.
Niet doen.

Het moet stoppen.
Ik moet uit m'n hoofd.
Naar buiten.
Daar buiten.
Daar buiten loopt een schaap.
Een schaap met witte voetjes.
Ik wil een schaap met witte voetjes.
Een schaap met witte voetjes.
Dat wil ik.

Tien blikken soep.
Een ovenbrood
En een schaap met witte voetjes.

Meer niet.
Dan kan ik weer voor heel lang.
Ademen.

Blijven ademen.

Tien blikken soep.
Een ovenbrood
En een schaap met witte voetjes.

Niet vergeten!

Ezelsbruggen.
Ezelsbruggen.

Tien blikken soep.
TBS. TBS.
Een overbrood.
E.O. E.O.
T.B.S. E.O.
Een schaap met witte voetjes.
E.S.M.W.V.
T.B.S. E.O. E.S. M.W.V.

Tien letters. Tien blikken soep.
Niet goed.
T.B.S.
E.O.
Schaap.

Een TBS EO schaap.
Dat is goed.
Een TBS. EO. Schaap.
T.B.S-E.O- schaap.

Hahahahahaha.

T.B.S-E.O- schaap.
T.B.S-E.O- schaap.
T.B.S-E.O- schaap.
T.B.S-E.O- schaap.
T.B.S-E.O- schaap.
T.B.S-E.O- schaap.
T.B.S-E.O- schaap.

Rug recht.
Kin omhoog.
En normaal lopen.
Heel normaal lopen.

T.B.S-E.O- schaap.
T.B.S-E.O- schaap.
T.B.S-E.O- schaap.
T.B.S-E.O- schaap.
T.B.S-E.O- schaap.
T.B.S-E.O- schaap.
T.B.S-E.O- schaap.

Ze gaat naar buiten.
EINDE